

Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου!

Και οι ομοιότητες στη συμπεριφορά των αρχών κατά των Χριστιανών τώρα, με τον καιρό της εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα και τα ακολουθούντα σεπτά πάθη, μέσα από ένα λόγο του αγίου Επιφανίου της Κύπρου.

1. Εισαγωγή:

Γράψαμε για το βαθύτερο νόημα της ανάστασης του Λαζάρου, ο οποίος συμβολίζει τον νού μας¹ αλλά και τον Ορθόδοξο Ελληνισμό,² που με κέντρο την Ελλάδα επεκτείνεται σ' όλο τον κόσμο. Ο Λάζαρος ανασταίνεται από τον Χριστό την 4η ημέρα, γιατί (σαν νους) χρειάζεται ένα είδος τεσσαρακοστής³ για να καθαριστεί, ενώ ο Χριστός σαν αναμάρτητος αυτό-ανίσταται την 3η ημέρα. Το μέγα θαύμα της ανάστασης του ενταφιασμένου πριν 4 ημέρες Λαζάρου, γίνεται η αφορμή της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, την οποία γιορτάζουμε την Κυριακή των Βαΐων.

Θα υπάρξει και μια αντίστοιχη θριαμβευτική πνευματική είσοδος στα ευρύτερα Ιεροσόλυμα, την ανθρωπότητα, της χάρις του Θεού με την **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**. Αυτή θα γίνει, όπως έχει προφητευθεί από πολλές πηγές.⁴ Τώρα όμως θα απασχοληθούμε με την εορτή των Βαΐων μέσα από ομιλία του Αγίου Επιφανίου.

2. Από το Ευαγγέλιο.

Ιω 12:12. Την επομένη (μετά το δείπνο στο οποίο συμμετείχε ο Λάζαρος) όχλος πολύς που ήρθε στη γιορτή, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς έρχεται στα Ιεροσόλυμα, **Ιω 12:13.** έλαβον τα βαΐα (δηλ. τα κλαδιά) των φοινίκων και βγήκαν σε προϋπάντησή Του, και φώναζαν δυνατά: **Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ.** **Ιω 12:14.** Βρίσκοντας ο Ιησούς ονάριο (γαϊδουράκι) κάθισε πάνω σ' αυτό, καθώς έχει γραφεί: **Ιω 12:15.** Μη φοβάσαι θυγατέρα Σιών. Ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται καθισμένος πάνω σε (νεαρό) πουλάρι όνου.⁵

3. Από τον άγιο Επιφάνιο για την εορτή των Βαΐων

Σήμερα τα ουράνια και οι επίγειοι μαζί με τους καταχθονίους (ανθρώπους, που περίμεναν τον Χριστό για να σωθούν) **ας ανυμνήσετε**· κάθε στόμα και πνεύμα προς εγκώμιο Θεού να ανοίξει. Τα χερουβίμ βοήσατε: Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος, ο τρισάγιος Σαβαώθ, πλήρης είναι ο ουρανός και η γη από τη δόξα Του.

Σεραφίμ υμνήσατε· προφήτες κηρύξατε. Και ένας μεν ας λέει: Ας ευφραίνονται οι Ουρανοί και ας αγάλλεται η γη. Άλλος δε: **Χαίρε υπερβολικά θυγατέρα Σιών, κήρυττε θυγατέρα Ιερουσαλήμ.** Και άλλος ατενίζων στον βασιλέα Χριστό ας βοά: Ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων (που σηκώνει) την αμαρτία του κόσμου. Και άλλος περί αυτού του Κυρίου ας κηρύξει: Ούτος (είναι) ο Θεός μας· δεν μπορεί να συγκριθεί άλλος προς Αυτόν. Και άλλος: Ιδού άνθρωπος μαζί και Θεός. Ανατολή είναι το όνομά Του.

Και ο Δαβίδ ατενίζοντας προς τον από αυτόν κατά σάρκα (γεννημένο) Χριστό λέει:

¹ Δείτε από τον άγιο Κύριλλο: https://www.imdleio.gr/diaf/2009/marmarBas/marmar_bas.pdf σελ. 13.

² Είναι και Ελλάσσαρος = Ελ+Λάζαρος = Θείος Λάζαρος, επειδή το πρόθεμα Ελ ή Ηλ (εξ ού και Ηλίας) σημαίνει Θεός. Ελλάς = Ελ+Λας = Θεϊκή Γη, διότι το λας όπως λάσπη παραπέμπει στη γη, από την οποία έπλασε τον άνθρωπο ο Θεός. Και ο Χριστός τον Λάζαρο απεκάλεσε φίλο: **«Λάζαρος ο φίλος μας κοιμήθη (πέθανε). Αλλά πορεύομαι για να τον ξυπνήσω (αναστήσω)».** (Ιω. 11:11).

³ Δηλ. δοκιμασιών στον κόσμο μας των 4 στοιχείων ή διαστάσεων, τις οποίες πρέπει να ξεπερνάμε με υπομονή στις κακοπάθειες ή και με εκούσια άσκηση. Βλ. https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf σελ. 19.

⁴ Δείτε: <https://imdleio.gr/diaf/2020/apoc-analampi.html> Με βάση την Αποκάλυψη, η αναλαμπή της Ορθοδοξίας αρχίζει με την ειρήνευση του κόσμου από τον «Ισχυρό Άγγελο» και την παράδοση του μικρού βιβλίου στον Ιωάννη τον Θεολόγο, για τον επανευαγγελισμό και την προειδοποίηση όλου του κόσμου ότι δεν θα δοθεί άλλος τέτοιος χρόνος ως τη Συντέλεια: **«Χρόνος ούκέτι έσται!»** (Απ. 10:6). https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf

⁵ Ο προφήτης Ζαχαρίας λέει: **«Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σε σένα, δίκαιος και σώζων ο ίδιος, πραιύς και καθισμένος επί υποζύγιον και πώλων νέον».** (Ζαχ. 9:9).

Θεός Κύριος και επέφανεν (φανερώθηκε) σε μας. Και πάλι άλλος γονατιστός ας βοήσει στον Χριστό: **Πάσα η γη ας Σε προσκυνήσει.** Και άλλος τους λαούς προτρέπει λέγοντας: Οργανώστε γιορτή στους πυκάζοντας (στολισμένους με αρετές) ανθρώπους μέχρι των άκρων του θυσιαστηρίου.⁶

Έτσι πραγματοποιήθηκε και παλιότερα η έλευση στη Σιών του Δεσπότη Χριστού με τον πώλο: Πάνδημος συμφωνία, οι χοροί των πατέρων, οι δήμοι των δικαίων, τα πνεύματα των προφητών, οι παίδες των Εβραίων, τα νήπια των μητέρων, τα πλήθη των αγγέλων.

Οι μεν άπλωναν πτέρυγες, οι δε κρατούσαν βαΐα, οι δε όπισθεν έρχονταν. Άλλοι απ' αυτούς κλάδους έκοβαν, άλλοι δε τα βλαστάρια έπλεκαν. Οι μεν τον πώλο (γαΐδουράκι) έλυαν, οι δε χιτώνας έστρωναν. Οι μεν τα πύλας άνοιγαν, οι δε τους δρόμους καθάριζαν, άλλοι τον πώλο στόλιζαν, άλλοι νίκη κήρυτταν, άλλοι τους κλάδους έσειαν (κουνούσαν), άλλοι στα νήπια έλεγαν: Αινείτε (εγκωμιάστε) τα παιδιά τον Κύριο· και τα παιδιά απαντούσαν: **«Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».**

Ω, νέων και παραδόξων πραγμάτων και θαυμάτων της εορτής! Οι παίδες τον Χριστό ως Θεό θεολογούν και οι ιερείς αυτόν βλασφημούν. Αυτοί που θηλάζουν προσκυνούν, και αυτοί που διδάσκουν ασεβούν. Οι παίδες «Ωσαννά» λένε, και οι Εβραίοι σταυρωθήτω (να σταυρωθεί) κράζουν. Οι μεν μετά βαΐων προς τον Χριστό έρχονται· οι δε μετά μαχαιρών προς αυτόν έρχονται. Αυτοί κλάδους κόβουν, εκείνοι ξύλο σταυρού ετοιμάζουν.

Τα νήπια στον Χριστό στρώνουν χιτώνες, και οι ιερείς τους χιτώνες του Χριστού διαμερίζουν. Τα νήπια πάνω στον πώλο υψώνουν τον Χριστό, και οι γέροντες επί σταυρού κρεμούν τον Χριστό. Οι παίδες τα πόδια του Χριστού προσκύνησαν, εκείνοι δε τα πόδια του Χριστού με καρφιά κάρφωσαν. Οι παίδες εγκώμιο φέρνουν στον Χριστό, αυτοί όξος προσφέρουν. Οι παίδες στον Χριστό την τιμή, αυτοί δε την χολή. Οι παίδες τα βαΐα σείουν, αυτοί δε με λόγχη τρυπούν. Οι παίδες τον πάνω στον πώλο Χριστόν υμνούν, αυτοί τον επί πώλου πωλούν.

Εγνώρισε ο βους τον Κύριό του που γεννήθηκε στη φάτνη, και ο νέος λαός των εθνών υποτάχθηκε στον Κύριό τους· μόνο δε ο Ισραήλ δεν γνώρισε τον Χριστό, τον Θεό του. Τα κάποτε άγρια φύλα έγιναν θεοφιλή, και οι άνομοι έγιναν έννομοι και οι έννομοι παράνομοι. Έστω, τους προφήτες δεν λυπήθηκες, τους ιερείς εφόνευσες, τις Γραφές διέστρεψες, τον νόμο κατέλυσες, τους δικαίους πριόνισες (προφ. Ησαΐα), τον Μωυσή αθέτησες, τους υιούς κατέσφαξες, τον ναό εμίανες, του Θεού παρήκουσες τον Χριστό δεν πίστευες, τα θεϊκά σημάδια εξύβρισες, περί Λαζάρου απίστησες, τους τυφλούς δεν πίστευες ότι ανέβλεψαν. Μετά, τι λες για τους παίδες αυτούς; Τι νομοθετείς περί ύμνου θηλαζόντων; Ποιος, πες μου, τούτους εφώτισε; Ποιος τους δίδαξε; Ποιος τους εξήγειρε; Ποιος τους σόφισε; Ποιος ξαφνικά στους στερούμενους λόγου έδωσε λόγο, παρά μόνο ο Χριστός, ο προαιώνιος Λόγος;

Τώρα οι νέοι, παίδες μαζί και νήπια... η στερούμενη λόγου φύση, έγινε θεολόγος. Ευθύς τον προφητικό λόγο στον Θεό προσφέρει ως δώρο, από τον ύμνο των ασωμάτων (αγγέλων), κράζοντας μαζί τους: **«Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου, Θεός Κύριος και επέφανε (φανερώθηκε) σε μας».** Προς τα οποία (παιδιά και νήπια) με χαρά εγώ θα ρωτήσω για την εορτή με θάρρος: Τι λέτε, ω παίδες Θεού, παίδες υμνητές; Από πού είναι σε σας η ισορροπημένη αυτή γνώση, με την οποία τον Χερουβικό ύμνο κραυγάζετε; Πως δε ενώ βλέπετε τον Χριστόν επί πώλου όνου ως άνθρωπο, Ωσαννά εν τοις υψίστοις βοάτε ως Θεό; Ναι, λένε προς εμάς οι ρήτορες του Θεού παίδες. Και πάνω σε πώλο αισθητό ο Χριστός κάθεσαι, αλλά από την αγκάλη του Πατρός ουδόλως χωρίζεται· και επί πώλου όνου κάθεσαι,

⁶ Δηλ. μέχρι τις αρχές και εξουσίες και θρόνους και κυριότητες, τις εξέχουσες τάξεις των ασωμάτων δυνάμεων, κατά τον άγιο Γρηγόριο Νύσσης (MPG 1129,11). Διότι η εορτή της σκηνοπηγίας προεικόνιζε την Εκκλησία του Χριστού σαν «νέα σκηνή» στην οποία κατοικεί ο ίδιος μετά των αγγέλων και των πιστευόντων σ' αυτόν άνθρωπων.

αλλά και του Χερουβικού θρόνου δεν αποστερείται. Αλλά είναι ο ίδιος ο οποίος βρίσκεται ανελλιπώς κάτω με σάρκα, και άνω ο ίδιος είναι μετά του Πατρός Θεός αψευδής και αληθινός, ο αυτός παντοκράτωρ, και κοσμοκράτωρ, και εθνοκράτωρ και αληθής Θεός και χορηγός και φυτουργός και οδηγός και Σωτήρ πάντων.

Αυτός στην κάτω Ιερουσαλήμ εισέρχεται και της άνω δεν χωρίζεται. Αυτός είναι ο Δημιουργός των αιώνων, και προ αιώνων είναι και εις αιώνας (θα είναι). Αυτός είναι που τέντωσε τον Ουρνό μόνος. Αυτός είναι που περπατά στην θάλασσα ως να είναι έδαφος. Αυτός με ομίχλη την θάλασσα εσπαργάνωσε.

Αυτός έβαλε σε ασφαλή τόπο τους ανθρώπους· Αυτός όρια στις θάλασσες κατά μέρος έβαλε· Αυτός αφού άπλωσε τη γη, την κρέμασε από το τίποτα (στο κενό)· Αυτός τας μίξεις των στοιχείων κανόνισε πάνσοφα. Αυτός τα κάλλη των φυτών εκόσμησε. Αυτός τον ουρανό ως ρούχο τέντωσε· Αυτός τον κατακόσμησε με λαμπρούς φωστήρες. Αυτόν φρίπτουν τα Χερουβίμ και τρέμουν τα Σεραφίμ, Αυτόν υμνεί ο ήλιος, Τούτον δοξολογεί Σελήνη, Τούτον τα άστρα υμνούν, Γι' Αυτόν δουλεύουν οι πηγές, Τούτον φρίπτουν οι άβυσσοι, Τούτον φοβήθηκαν οι τάρταροι, σ' Αυτόν υπακούουν τα κήτη, Τούτον τρέμουν οι δράκοντες, σε Τούτον δουλεύουν οι βροχές, Τούτον ευλαβούνται άνεμοι.

Αυτός έστησε τις φύσεις, Αυτός ακλόνητες κατέστησε τις κτίσεις (κτίσματα), Αυτός κατέταξε τάξεις (αγγέλων και ανθρώπων), Αυτός ο των άνω και των κάτω κτίσεων Δημιουργός, Θεός Κύριός μας· και σ' Αυτόν πρέπει η δόξα και το κράτος στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Σημείωση: Οι ομοιότητες στα παράδοξα, τότε και τώρα, εξηγούν και την πορεία της κατάστασης πριν και μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας.

πηγή: Αγίου Επιφανίου, **Ομιλία στην εορτή των Βαΐων**. (PG 43: 437).

Το παρόν (εκτυπώσιμο): <https://www.imdleio.gr/diaf/2022/baiwn.pdf>

Η αντίστοιχη ιστοσελίδα: <https://www.imdleio.gr/diaf/2022/baiwn.html>

Σάββατο του Λαζάρου 16 Απρ 2022.

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr